

“COSMOS Y GEA. Fundamentos de una nueva teoría de la evolución”

Editorial Kairós
Autor: Francesc Fígols

No hem agut d'anar més lluny de Sant Cugat del Vallès per conèixer l'esperit amable i culte de Francesc Fígols. Recentment ha passat per la Central de Marsan oferint-nos una xerrada molt interessant i propera.

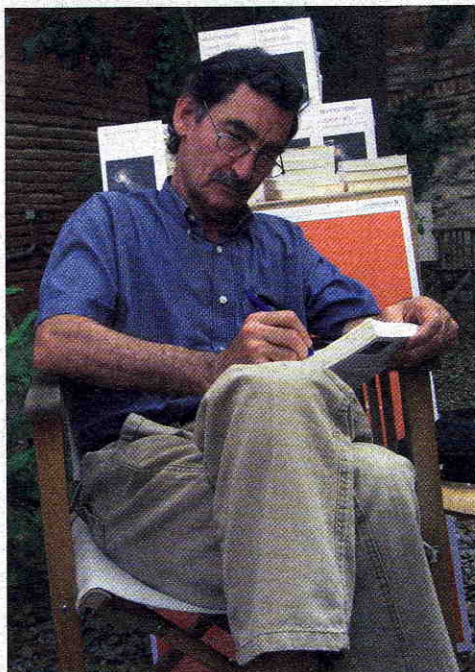
FRANCESC FÍGOLS

COSMOS Y GEA

Fundamentos de una nueva teoría de la evolución

Aconsellem amb entusiasme la lectura i la comprensió del seu llibre, per que la informació que ens transmet ens sembla essencial. De forma natural acceptem moltes vegades les hipòtesis que des de nens aprenem al col·legi com a fets irrefutables i, després la història canvia qualitativament aquests coneixements per ensenyar-nos d'altres que superen el que donàvem per fet.

D'aquesta manera, Fígols i altres pensadors demostren la fragilitat de les hipòtesis "oficials" establertes sobre les lleis generals de la matèria: la concepció del temps i del seu calendari, la teoria darwinista de l'evolució, la concepció exclusivament genètica de l'embriogènesi, la causalitat fonamentada en l'atzar, etc. De ben segur, que la comprensió d'aquest llibre ens trencarà estructures mentals que pensàvem segures i eternes i ho farà, a més a més, sense esoterismes buits, sinó des del rigor empíric i científic, des de la lògica i el sentit comú. També des del reconeixement de molts genis del present i del passat, i des de la tolerància de qui sap que ningú posseeix l'única veritat. Amb la seva lectura densa, però comprensible pel profà, ens posarem "al dia" del coneixement físic i filosòfic que s'està desenvolupant cada vegada amb més força. De la mateixa forma que en Fígols, pensem que aquest nou paradigma ja el tenim a sobre, l'hem d'afrontar sense amagar-nos, millor abans que després.

Amb quin objectiu vas escriure "Cosmos y Gea"?

Amb el propòsit d'assentar les bases científiques de molts coneixements que encara no el tenien. Fa de pont entre els descobriments més avançats i actuals de la física i la biologia amb els antics coneixements de totes les cultures. Els astrofísics ens afirmen que només coneixem, per què les veiem amb els telescopis, el 4% de totes les coses que haurien d'existir en el Cosmos.

I llavors, l'altre 96% restant de què està format?

Des de fa uns anys els científics estan d'acord en què un 20% és matèria fosca (dark matter) que hi és però no podem veure i el 76% restant no és matèria, sinó, que és un camp de forces contrari a la gravetat (dispersió), del que no en sabem gaire més. Els científics americans l'han batejat com "dark energy", energia fosca. Si no hi fos, l'univers no s'expandiria de la manera que ho fa. La teoria que més s'aproxima a l'explicació de l'energia fosca es coneix com "quintessence fields", camps de la Quintaessència.

Sona una mica esotèric....

Potser sí, però els grecs ja deien que existia el "quinto elemento" (potser recordeu la pel·lícula amb aquest títol?). Segons ells, tot està format dels quatre elements bàsics: foc, aire, aigua i terra, enllaçats per un cinquè element, que seria l'energia. Aquesta teoria va perdurar fins al segle XVII fins que va ser substituïda per la llei de Lavoisier.

Aquest 76% d'energia fosca, de quina manera ens afecta?

És un pas molt important per la ciència el saber que hi ha un 76% que no és físic. Existeixen camps de forces formatives, que són contràries a la força de la gravetat. El següent pas que haurà de donar la ciència és reconèixer que aquests camps estan actuant aquí a la Terra, en qualsevol fenomen biològic.

Em sembla que un dels pilars del teu pensament, juntament amb la influència de Goethe, els físics quàntics i James Lovelock, és l'anomenat principi antròpic fort.

Goethe ens diu: "l'ésser humà és el primogènit de la Naturalesa", en altres paraules, l'home és la cèl·lula mare de l'evolució. Des del mateix començament de l'evolució, l'ésser humà hauria adoptat diferents formes prototípiques que han estat vivint aquí però, per la seva mateixa naturalesa no hem pogut trobar les

restes. L'arquetip humà ha adoptat formes semblants als embrions dels diferents animals; abans d'adoptar la forma de l'Homo sapiens. De fet, les antigues civilitzacions com l'egípcia i la hindú comptaven amb les forces formatives que provenen del Cosmos i coneixien perfectament els arquetips dels animals. Ells captaven aquestes forces i treballaven amb els arquetips i els veneraven (això ens ha fet pensar a nosaltres que eren politeistes). En canvi, els grecs estaven preparats per a la filosofia i la ciència, però no per a la màgia.

Sembla que per una banda anem avançant però per l'altre anem perdent coneixements, no?

La progressiva materialització i l'individualisme ens han fet oblidar els altres coneixements. El coneixement de la matèria és útil però l'evolució no pot parar i el materialisme no correspon ja a la nostra època. Si ens quedem estancats en el materialisme, estancuem l'evolució i, per tant, anem perdent el coneixement de nosaltres mateixos, amb el perill de l'autodestrucció.

Quina és la tendència evolutiva segons la teva òptica?

No ens enganyem, no ens espera un temps fàcil, però no podem ser fatalistes. Gea, la Mare-Terra farà tot el possible per salvar-se i salvar-nos, però no serà gens fàcil i és probable que s'originin una lluita entre ecologistes i no ecologistes. La minoria de la humanitat intentarà lluitar contra la gran massa, però no és necessari que aquesta lluita agafi la forma d'una guerra. S'hauria d'esperar que s'estableixi una relació com la que hi ha entre el llevat i la massa de farina.

...continua a la pàgina següent...

"...Si ens quedem estancats en el materialisme, estancuem l'evolució i, per tant, anem perdent el coneixement de nosaltres mateixos..."

Dependrà d'aquesta minoria el que tots plegats siguem capaços de sintonitzar física i emocionalment amb Gea, i no podem oblidar que aquesta figura té una estreta relació amb el Cosmos.

Com podem sortir de la percepció lineal del temps?

La sincronicitat és una manera d'escapar-se del factor temps. Quan vius aquest fenomen te'n adones que tots els esdeveniments del món formen com un gran organisme temporal i tu te'n sens una part. Des de que vaig començar a escriure el meu llibre he viscut moltes sincronicitats.

A Marsan pensem que els símbols son un camí i tenen una gran força, per aquesta raó el nostre logo hem volgut que representi el símbol d'una espiral levogira. Que et sembla?

Els símbols són molt importants i amb els bons símbols podem transcendir-nos a nosaltres mateixos. Com tu dius, els símbol és un camí, una porta entre el món material i el no material. En el meu llibre el símbol de l'espiral hi surt des de la perspectiva macro còsmica de la nostra galàxia però també es reflecteix incansablement en el moviment de l'aigua i en els éssers vius, com una clau del propòsit del disseny universal.

Si desitgeu més bibliografia i voleu profunditzar més sobre aquestes temàtiques, amb molt de gust us atendrem en la mesura de les nostres possibilitats, si us poseu en contacte amb Jordina Casademunt o Miguel Martínez a la Central de Marsan.